

De HERE geeft genade en ere

2 Kronieken 9:1-12

In David is de *genade* en in Salomo is de *eer*, de *heerlijkheid* geopenbaard. De genade zien we in de hele geschiedenis van David. Genade kreeg hij in zijn vernedering, en genade verhief hem tot de troon. De genade heeft hem getroost en ondersteund in de nood; ze heeft hem hersteld nadat hij afgedwaald was; en ze heeft hem veilig bewaard tot aan het eind. Maar op het ogenblik dat de heerlijkheid moest verschijnen, dat wil zeggen nadat de genade zich in al haar volheid had gemanifesteerd, stond David de troon af aan Salomo. Genade en eer (of: heerlijkheid) werken beide op een aparte manier. De *genade* laat nieuwe dingen zien; de *heerlijkheid* (eer) verandert het totale beeld.

De *genade* heeft David aanzien, blijdschap en verhoging geschonken, ondanks moeite, vernedering en ellendige omstandigheden. Maar tot aan het eind van zijn leven was er bij hem de strijd tussen de oude en de nieuwe dingen. Het koninkrijk van David was een rijk dat nog niet stabiel was. De *heerlijkheid* veranderde dat toneel en scheen met haar licht over *alle* dingen. God geeft Zijn hulpbronnen niet om ze aan te passen aan de omstandigheden van de mens. Het hele toneel wordt gekenmerkt door Zijn aanwezigheid. Dat valt te constateren in 2 Kronieken 9. Er zijn geen onduidelijkheden in dit verhaal. We zien in deze verzen geen werkingen van het natuurlijke hart; er is geen sprake van de mens met zijn hartstochten en ellende. Maar we zien de vinger van God, die het verhaal schetst.

De koningin van Seba getuigde ervan: zij was zich bewust van de *heerlijkheid* die om haar heen te zien was en die de regering van de koning van Israël kenmerkte. Alles wat ze zag overweldigde haar. De kleinste bijzonderheid die ze opmerkte, was de weerkaatsing van Salomo's heerlijkheid. Het was voor haar als de sterren aan de hemel, allemaal verschillend in heerlijkheid, maar alle details waren stuk voor stuk heerlijk en gaven samen schoonheid aan het geheel. Zo was er het huis van de koning en de opgang waardoor hij opging in het huis des HEREN; maar ook de spijzen aan zijn tafel en de orde van zijn dienaren en bedienden. Alles bezat zijn eigen glorie – in verschillende mate – maar samen vormde het al de heerlijkheid van Salomo. Alles wat de koningin van

Seba zag, maakte deel uit van die heerlijkheid. Het kleinste detail was de aandacht waard. Want door de Geest die haar leidde, vielen haar zelfs de kleinste details op. Daarmee stelde Hij haar in staat te getuigen dat de heerlijkheid *overal* zichtbaar was, zelfs in het staan van zijn bedienden. Zo zegt de Geest later, als Hij de heiligheid en reinheid van de heerlijke dagen in de toekomst beschrijft: “*Te dien dage zal op de bellen van de paarden staan: Den HERE heilig; en de potten in het huis des HEREN zullen zijn als de sprengbekkens voor HET altaar*” (Zach. 14:20).

Heerlijkheid vervulde dit hele toneel en niets was eraan onttrokken. Het was een morgen zonder wolken en zonder schaduwen, alles was bepaald door dit licht, zelfs de houding en de kleren van de dienstknechten. Maar hoewel de uiterlijke dingen van het koninkrijk volmaakt waren, waren de innerlijke dingen niet minder uitmuntend. De dag was aangebroken en de morgenster was in het hart van de koningin opgegaan. Er was in de geest van de koningin van Seba niets van het vlees of van het natuurlijk hart aanwezig. Zoals er ook geen duisternis was in de plaats waar ze zich bevond. In verhouding tot de koning van Sion was ze minder belangrijk, maar ze was niet afgunstig. Nee, ze was vol vreugde. Zij zocht wijsheid en achtte die kostbaarder dan goud en robijnen. De beste dingen van haar land bracht zij naar Salomo en zij achtte niets te goed voor hem. Ze droeg daardoor bij aan zijn vermogen om de heerlijkheid van het huis van God te vergroten.

Wat een harmonie is hierin op te merken! Uiterlijk een heerlijkheid die in alles gezien werd, innerlijk gaf de Geest uitdrukking aan de gevoelens van het hart: “*gij hebt de roep overtroffen, die ik vernomen had*” (vs. 6). Het was een wonderlijk toneel dat straks volmaakt werkelijkheid zal worden, tot vreugde van onze harten en dat van onze Heer in de dagen van Zijn Koninkrijk.

Wat is het geweldig dat de genade nu werkzaam is, terwijl leed en ellende en de smetten van het natuurlijk hart te zien zijn. Maar hoe heerlijk is het ook dat er later in de heerlijkheid niets anders aanwezig zal zijn dan wat zij zelf voortbrengt. Want dan zal de overwinning van het licht gezien worden. Het licht dat God ons nu geeft schittert weliswaar, maar het straalt

in een donkere plaats. Maar het licht dat Hij spoedig zal invoeren, zal overal alleen maar klaarheid zijn. Nu zijn wij nog in het tranendal, het dal Bacaⁱ, met de bronnen van levend water. Spoedig zullen wij verkeren

in de voorhoven met volkomen, ononderbroken lof (Ps. 84). God geeft *genade* en *eer*.

Oorsprong: [Le Messenger Évangélique](#) 1912-315

Titel: [La grâce](#) et la gloire

ⁱ“dal van balsemstruiken” (NBG). Baca = wenend

Oude Sporen 2010

